ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Dany Černé v právní věci žalobce: **T. K.,** zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra - Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,** se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2015, č.j. MV-152473-7/SO-2014,

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení**.**

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2015, č.j. MV-152473-7/SO-2014 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo pro opožděnost zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 7. 12. 2014, č.j. OAM-58701-13/DP-2011 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území České republiky a toto povolení nebylo žalobci uděleno, neboť po vyhodnocení předložených dokladů se nepodařilo ověřit údaje uvedené v žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území.

Žalobce v podané žalobě uvedl, že nepopírá, že posledním dnem pro podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí byl 7. 10. 2014, přičemž podal-li jej dne 8. 10. 2014, učinil tak den po lhůtě a žalovaný tak postupoval legitimně, když odvolání zamítl pro opožděnost.

Žalobce však namítl, že žalovaný však pochybil, když při zamítnutí odvolání pro jeho opožděnost provedl úvahu podle ustanovení § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve které dospěl k závěru, že neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení, obnovu řízení, či vydání nového rozhodnutí.

Žalobce dále odkázal na usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 10. 2014, č.j. 5A 161/2014-20, kterým byl přiznán odkladný účinek žalobě žalobce H. K., nar. X., otce žalobce. Žalobce uvedl, že otci žalobce tak byl minimálně po dobu vyřízení jeho žaloby „vrácen“ pobytový status, a proto lze jeho otce považovat za nositele pobytového oprávnění, od něhož může žalobce odvozovat vlastní žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny. Žalovaný tak dle názoru žalobce pochybil, když tuto skutečnost nereflektoval a nepostupoval podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu, když nezvážil přezkum prvostupňového rozhodnutí, příp. důvody pro obnovu řízení.

Žalobce rovněž odkázal na rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn. II.ÚS 1260/07, ze kterého dovodil, že přiznáním odkladného účinku není odložena vykonatelnost ke dni rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku, ale ke dni právní moci napadeného rozhodnutí, jehož vykonatelnost se odkládá.

Závěrem žaloby žalobce namítl, že žalovaný relevantně podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu neposoudil důvody pro přezkum řízení, obnovu řízení, resp. důvody pro vydání nového rozhodnutí, když ignoroval skutečnost, že v důsledku přiznání odkladného účinku žalobě otce žalobce došlo k situaci, kdy nositel oprávnění disponuje fikcí pobytu, od které je žalobce oprávněn odvozovat žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny.

Žalovaný správní orgán v písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí. Uvedl, že s aplikací ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu se vypořádal již v napadeném rozhodnutí, kde rovněž poukázal na příslušnou judikaturu. K námitce pobytového statusu otce žalobce žalovaný uvedl, že řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu otce žalobce bylo zastaveno usnesením, které nabylo právní moci dne 11. 12. 2012. Tento cizinec tak na území České republiky nedisponuje žádným povolením k pobytu a není nositelem oprávnění k pobytu. Uvedl, že odkladný účinek přiznaný žalobě podané proti tomuto usnesení pouze odkládá vykonatelnost napadeného rozhodnutí, v žádném případě však otci žalobce nenavrací pobytový status. Z toho důvodu nejsou v případě žalobce naplněny podmínky pro zahájení přezkumného řízení ve smyslu ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu. K argumentaci rozhodnutím Ústavního soudu sp.zn. II.ÚS 1260/07 žalovaný uvedl, že toto rozhodnutí poukazuje na oblast správního trestání, resp. odnětí oprávnění, což je v případě pravomocně zastaveného řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu zcela nepřípadné.

Při ústním jednání konaném před soudem dne 8. 6. 2017 zástupce žalobce odkázal na podanou žalobu.

Žalovaný se z ústního jednání omluvil.

Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Dne 8. 8. 2011 podal žalobce prostřednictvím zákonného zástupce (svého otce) žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu podle ustanovení § 42a odst. 1 zákona č. 326/1999

Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), za účelem společného soužití rodiny.

Dne 17. 6. 2014 byl žalobce vyzván k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Zmocněný zástupce se s podklady seznámil dne 15. 7. 2014 a uvedl, že se k podkladům písemně vyjádří do 30 dnů. V uvedené lhůtě ani po ní nebylo správnímu orgánu doručeno žádné vyjádření žalobce.

Prvostupňovým rozhodnutím byla žádost žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny zamítnuta a povolení k dlouhodobému pobytu mu nebylo podle ustanovení § 46 odst. 3 ve spojení s ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců uděleno, neboť po vyhodnocení předložených dokladů se nepodařilo ověřit údaje uvedené v žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán uvedl, že z doložených dokladů a zjištěných skutečností vyplývá, že žalobce byl synem cizince, který měl na území povolen dlouhodobý pobyt, nicméně v současnosti tomu tak již není, tedy žalobce již není synem cizince s povoleným dlouhodobým či trvalým pobytem. Nepodařilo se tak ověřit údaje uváděné žalobce v žádosti, tj. že je členem rodiny, resp. synem cizince s povoleným pobytem. Správní orgán tak shrnul, že v řízení byla prokázána existence skutečností, které naplňují důvod pro zamítnutí žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu.

Rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 22. 9. 2014.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého právního zástupce dne 8. 10. 2014 blanketní odvolání, které na výzvu správního orgánu I. stupně dne 21. 10. 2014 doplnil.

Žalobou napadeným rozhodnutím bylo odvolání zamítnuto jako opožděné. V odůvodnění žalovaný uvedl, že prvostupňové rozhodnutí žalobce převzal dne 22. 9. 2014, lhůta pro podání odvolání tak skončila dne 7. 10. 2014. S ohledem na skutečnost, že odvolání bylo prostřednictvím veřejné datové sítě podáno až dne 8. 10. 2014, nebyla splněna zákonná lhůta pro jeho podání, a tudíž se jedná o opožděné odvolání. Dále žalovaný uvedl, že v doplnění odvolání ze dne 21. 10. 2014 žalobce nenamítal žádnou skutečnost, která by zdůvodňovala pozdní podání odvolání, popř. skutečnosti, které by znemožňovaly žalobci podat odvolání v zákonem stanovené lhůtě.

K aplikaci ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu žalovaný uvedl, že je názoru, že smyslem tohoto ustanovení není to, aby správní orgán v každém případě opožděného odvolání rozsáhle odůvodňoval, že nebyly zjištěny podmínky pro přezkum rozhodnutí, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Žalovaný dále odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2012, č.j. 11 Ca 334/2009, který se touto problematikou zabýval.

Žalovaný tak s ohledem na tuto judikaturu konstatoval, že po provedeném posouzení věci nebyl shledán důvod k postupu podle ustanovení § 95 odst. 1 správního řádu, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, když uvedl, že podané odvolání neobsahuje odůvodnění, kde by byly uvedeny důvody pro takový postup.

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

Podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

Soud se nejprve zabýval tím, zda bylo odvolání podáno opožděně a dospěl k závěru, že tomu tak bylo. Prvostupňové rozhodnutí, které obsahuje řádné poučení o možnosti podat odvolání u odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, bylo žalobci doručeno dne 22. 9. 2014. Posledním dnem lhůty pro podání odvolání tak byl 7. 10. 2014. Odvolání bylo podáno právním zástupcem žalobce prostřednictvím veřejné datové sítě dne 8. 10. 2014, tedy den po uplynutí zákonné lhůty. Odvolání tedy bylo žalobou napadeným rozhodnutím právem zamítnuto podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné.

Soud se dále zabýval žalobní námitkou, že žalovaný pochybil, když neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení, důvody pro obnovu řízení či vydání nového rozhodnutí. Soud dospěl k závěru, že tato námitka není důvodná.

Z dikce citovaného ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu vyplývá, že je-li odvolání podáno opožděně, odvolací orgán je z tohoto důvodu vždy zamítnu a účastníku řízení se tak dostane soudně přezkoumatelného rozhodnutí správního orgánu v otázce opožděnosti odvolání. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu následně odvolacímu orgánu ukládá zkoumat, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Posouzení toho, zda uvedené předpoklady jsou či nejsou dány, však nelze pojímat jako předmět posuzování v odvolacím řízení, který by měl odraz ve výroku rozhodnutí vydaného v odvolacím řízení. Opožděné odvolání totiž musí být ve smyslu ustanovení § 92 odst. 1 věty první správního řádu zamítnuto, ať již je výsledek zkoumání zmíněných předpokladů kladný či záporný. Jejich posouzení tak nemá na výsledek řízení o odvolání žádný vliv, není tedy nutné, abych jejich posouzení bylo součástí řízení o odvolání. Pokud zde takové posouzení uvedeno není, zákonnost rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost tím nemůže být vůbec dotčena. To, zda jsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí nebo nikoli, je rozhodné pro další postup správního orgánu, nikoli však pro výsledek řízení o odvolání. Jsou-li předpoklady pro přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí shledány, pak má podání obsahující opožděné odvolání dvojí roli a vystupuje jednak jako odvolání a jednak jako podnět k přezkoumání, žádost o obnovu řízení nebo jako žádost o vydání nového rozhodnutí. Má-li odvolací orgán už v průběhu odvolacího řízení předběžně jasno v tom, že předpoklady pro přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí dány nejsou, nelze nic namítat proti tomu, že uvedené sdělí účastníkovi v odůvodnění rozhodnutí o odvolání. Jde však o pouhou dodatečnou informaci účastníkovi, bez níž by rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost zcela obstálo (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č.j. 9 As 172/2012-32, dostupný na www.nssoud.cz).

Jestliže tedy žalobce nesouhlasí s úvahou žalovaného v napadeném rozhodnutí, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí v přezkumném

řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, nelze v uvedeném shledat namítanou nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, a není na místě dovozovat nepřezkoumatelnost úvahy učiněné ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu. Uvedená úvaha totiž vůbec netvoří rozhodovací důvod, na němž bylo žalobou napadené rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost postaveno.

Z uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v §103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. června 2017

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
P.